

Так як зе сходом сонця починається новий день,
Так же Суспільний Кредит пічне нову еру.

As the rising sun proclaims the new day,
So will Social Credit proclaim a new era.

СУСПІЛЬНИЙ КРЕДИТ

The SOCIAL CREDIT

ОДИНОКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ В КАНАДІ

THE ONLY UKRAINIAN SOCIAL CREDIT PAPER IN CANADA.

РІК II. ЧИСЛО 2.

ЕДМОНТОН, АЛБЕРТА, 17. БЕРЕЗНЯ, 1938.

EDMONTON, ALBERTA, FEBRUARY 17, 1938.

No. 2. VOL. II.

Преміер Ейбергарт

ЗАГАЛЬНІ ПРОВІНЦІЯЛЬНІ ВИБОРИ В САСКАЧЕВАНІ

Реакційна канадська преса стала крайньо занепокоєна зростаючим суспільно-кредитовим рухом у Саскачевані. Між іншими "Фіненшел Пост" з 5. березня каже, що консервати, С. С. Ф. і ліберали приготовляються до провінціяльних виборів, які відбудуться в червні, але "найбільшу й неограничену силу представляють суспільно-кредитовці. Суспільно-кредитовці, "каже Пост", організують наукові групи в Саскачевані і їхня кампанія є зверненням до всіх, що відстоюють соціальні права людини".

ПЛЯТФОРМА СУСПІЛЬНОГО КРЕДИТУ Й ГРОШЕВОЇ РЕФОРМИ

Партія Суспільного Кредиту й Грошової Реформи вимагає від своїх кандидатів і всіх членів стояти вірно й непохитно при таких засадах:

"ВОЛЯ НАРОДУ МУСИТЬ СПОВНІТИСЯ"

1. На сторожі демократії.

а) Ми є проти уневажнювання законів провінціяльних парламентів, якщо ті закони не нарушують прав других провінцій або заграницьких справ домінії.

б) Ми хочемо й сильно попираємо уложення федеральної конституції, що була б приемлива для всіх дев'ятьох провінцій. Перші кроки в цьому напрямку треба зробити в недалекій будучності скликаючи для цього конференцію провінціяльних представників, а не поправляючи Акт Британської Північної Америки (Брітіш Норт Амеріка Ект).

б) Ми хочемо й сильно попираємо уложення федеральної конституції, що була б приемлива для всіх дев'ятьох провінцій. Перші кроки в цьому напрямку треба зробити в недалекій будучності скликаючи для цього конференцію провінціяльних представників, а не поправляючи Акт Британської Північної Америки (Брітіш Норт Амеріка Ект).

"БЕЗ ПОКУПНОЇ СИЛИ РОЗПОДІЛ НЕМОЖЛИВИЙ"

2. Велика потреба грошової реформи.

а) Ми є проти всякої інкорпорованого монополю грошей і кредиту.

б) Ми віримо, що наш народ не буде тішитися дійсним добробутом доки уряд не перебере на себе контролю й видавання грошей та творення кредиту та не розділить їх спра-

люде повинні домагатися того, що потребують; потім стояти при своїм, доки не дістануть те, чого бажають.

Доки ж будуть старі партії й грошеві монополісти вас обдурювати?

НАМ ПОТРІБНО ОБЄДНАННЯ ВСІХ ГОРОЖАН, ЩОБ ГОЛОСУВАЛИ ЗА УСПІХАМИ.

ЯК ВИ ХОЧЕТЕ ПОПЕРТИ ЦІ ТОЧКИ ГОЛОСУЙТЕ

— НА —

ти на себе справедливу частину грошової відповідальності за публичне здоров'я, освіту і допомогу матерям.

б) Ми кажемо, що завідування цими послугами повинно належати до провінцій.

в) Ми попираємо агресивну й поступову програму, що змагає вишколити й дати заняття нашим молодим людям.

"ДОКИ ЛЮДИ НЕ БУДУТЬ ДОМАГАТИСЯ ТОГО, ЧОГО ХОЧУТЬ, ДОТИ НЕ МОЖУТЬ НАДІЯТИСЯ НІЯКОЇ ЗМІНИ"

4. Зєднання і зціленнядалеко розкинених канадських областей.

а) Ми сильно попираємо негайну будову всеканадської дороги (шляху) зо сходу на захід; зниження й зрівнання оплат за перевіз залізницями; заведення більших допомог провінціям і заохочування ширшого пляну будування мешканських домів та їх поліпшення у всіх провінціях.

"МИ СИЛЬНІ ДОКИ ЗЄДНАНІ"

5. Реорганізація Міністерства Заграницьких Справ.

а) Ми є проти війни і, щоби недопустити до неї, домагаємося примінення всіх способів через лігу, союз, збрінну забезпеку або санкцію.

б) Ми є дуже за тим, щоби на випадок оборонної чи зачинної війни переведено вперед

УВАГА, ОКОЛИЦЯ ГИЛЯРД!

Поручаємо кожному українському суспільно-кредитовцеві, в околиці Гилярд й інших місцевостях, перечитати едмонтонські "Українські Вісті" з 28 лютого, ц.р. П-н Віктор Купченко в довжезному дописі пояснює Вас, як Ви маєте орієнтуватись у політичних справах на будуче (!?) За згаданого допису можна багато дістати.

Наша редакція одержала від повідь у цій справі до поміщення, але з браку місця в цьому числі, ми є примушенні здергати цю відповідь аж до чергового числа.

Ред. Суспільного Кредиту.

УВАГА!!

Українські околиці, що бажають почути промови п. А. Г. Глинки, з рамени Суспільного Кредиту, повинні вдатись до нашої редакції листовно. Проситься писати до нас зараз, щоб легше нам було заряджувати ці відчуття.

Редакція СК.

ПОДАТОК НА МОРГЕДЖАХ

Альбертійський уряд наложив 2% податок на всі моргеджі в руках моргеджових компаній. Це буде відноситись до поверх 203 мільйонів доларів, що албертійці винні компаніям.

5 ДО 3, що Кеннеді вий-

вані і їхня кампанія є зверненням проти теперішньої системи."

Якщо саскачеванський загал завзято попрацює цих кількох місяців то в Саскачевані певне буде вибраний Суспільно-Кредитовий уряд.

ЗАКОН КОНСКРИПЦІЇ ДАЛЬШЕ ОСТАЄТЬСЯ

В статутових канадських книжках є так званий "конскрипційний закон" ухвалений ще 1919 року. Після цього закону держава може примусово брати до війська.

Р. Петелір, Суспільно-Кредитовий посол до Оттави на одинокому. Піс Ривер, зробив внесок, щоб скреслити цей закон з книжок. Прем'єр Макензі Кінг відповів, що це право є "мертве". Якщо воно було б мертвим то не держалось би його у книжках.

Коли примусово можна списувати людей до війська — чому не можна б списати "конскрипцію" майна?

АЛБЕРТА ДІСТАЛА ЛІШЕ ПОЛОВИНУ ТОГО ГРЕНТУ, ЩО ДІСТАЛА ПРОВІНЦІЯ САСКАЧЕВАН

Федеральні позички під "Актом Реліфу" для Алберти до 25. лютого ц. р. виносили \$25,886,- 198.00, а для Саскачевану \$59,- 848,142.00. Щодо рільничої допомоги, включаючи насіння, Алберта дістала \$3,152,748, а Саскачеван \$14,550,633. Для помочі посушливим частинам провінції, попередній допомоги і публичних робіт Алберта дістала \$14,156,450, а Саскачеван \$41,- 363,168.

Це виразно поясняє ставлення Оттави до Алберти.

В ЕВРОПІ ПАХНЕ ПОРОХОМ

Непровірені доднесення говорять, що Польща готова погодитися на прилучення Данцигу до Німеччини взаміну за вільну руку в литовській справі. Далі, що Німці готові вмашерувати до Мемеля (Клайпеди), литовської провінції коли лише Поляки нападуть на Литву. Кілько правди в цих вістках годі збагнути, однак одно певне: В Европі пахне порохом.

дити та не розділити їх справедливо, по-рівні між провінціями.

в) Ми домагаємося ясно означеної програми щодо підвищення рівня прожиття кожного канадського горожанина, яке маєйти в парі з розвитком використування наших природних багатств.

г) Найбільше домагається зниження процентової стопи й більш строгих законів відносно полагоджування довгів.

3. Домініяльна відповідальність за суспільну обслугу.

а) Ми стоймо на становищі, що Домініяльний Уряд мусить взяти на себе повну грошу відповідальність відносно злочинів, допомоги безробітним, шпиталів для божевільних, ста речих пенсій і регабілітації повернувшихся вояків. Далі ми уважаємо, що він повинен перебра

ОРВІСА КЕННЕДІ

Гр. Кеннеді є агресивний, поступовий молодець, що розуміє потреби населення. Він послідовно стояв за поступовою політикою від самого початку Суспільно-Кредитового руху. Добрий організатор, рухливий, вірний.

МОЖЕТЕ НА ЙОГО СПУСТИТИСЯ.

Не занедбуйте своїх власних інтересів!

ГОВОРИЛИ НА ВЕЛИКОМУ ВІЧУ

П-н І. Мазуркевич і А. Г. Глинка з Едмонтону недавно говорили на великому масовому вічу Суспільного Кредиту в Підоля. Велике число резолюцій ухвалено й віче було незвично успішне.

П-н Глинка також говорив в околицях Іннісфірі, Мирославна, Бучач, Плейн Лейк і Гілок. Мітінги, як звичайно показували велике заинтересування Суспільно-Кредитовим урядом. Число резолюцій переведено майже на кожному мітінгу подібного змісту тим, що переведено в Іннісфірі.

5,895 ПОСТАВЛЕНО НА ПОЗИЦІЇ В ОТТАВІ

Тут в Алберти ми часто чуємо від опозиції, що албертійський уряд викидає людей із позицій, а набирає велике число нових, що є великим тягаром.

Але — в Оттаві, лише за перший рік існування ліберального уряду, поміщено 5,895 нових людей на позиції; з того 162 були тимчасові працівники, а 4,947 стали.

— Це подає їхня власна преса.

Околиця Ендрю заплатила за видруковання цього числа нашого часопису "Суспільного Кредит"

Околиця Ендрю заплатила за видрукування цього числа нашого часопису "Суспільний Кредит".

На великому масовому мітінгу Суспільного Кредиту в містечку Ендрю, дня 14. травня, близько 250 слухачів зложили по верх \$35.00 в формі пресфонду й передплат на поміч одинокому Суспільному Кредитовому часопису в Канаді, котрий виключно опірається на підтримку, яку дає йому український загал.

На вічу промовляв А. Г. Глинка видавець і редактор згаданого часопису.

В додатку до повище згаданої суми зібрано ще на салі по верх \$8.00 на заплачення салі.

Якщо б кожна околиця оцінювала Суспільний Кредит ділами так як це зробила околиця Ендрю то часопис виходив би стало й точно — не лише два рази на місяць, але й щотижня.

Котра околиця буде друга, що зарядить таке масове віче?

ЗНИЩИТИ ДОМІНІЯЛЬНИЙ ПАРЛАМЕНТ

Національно-корпоративна група в Квебеку виготовила довге письмо до комісії Ровела, в котрім висуває цілий ряд революційних домагань.

Передовсім треба знищити парламент, його місце має заняти рада, котра складатися буде з прем'єрів усіх дев'ятьох провінцій. Федеральний уряд має бути позбавлений права накладати податки і затягати по

зички. Має настути цілковита децентралізація, влада Домінії буде передана провінціям. А дальше — це правдоподібно найбільше революційні домагання — система кредиту і банківськість має бути перенесена на провінції, а також кожна провінція буде мати право накладати мито на товарі випро-дуковані в інших провінціях.

Ці всі далекосяглі реформи має перевести конференцію провінцій без жадної співучасти домініяльного уряду.

нової війни переведено вперед примусову участь у ній багатств, а потім людей.

"ЛЮДСЬКЕ ЖИТТЯ ВАРТНІШЕ ЯК МАТЕРІАЛЬНІ БАГАТСТВА"

6. Заграницяна політика:

а) Ми є за здобуттям корисних чужих ринків при підтримці торгівельних угод у злуці зниженням митних оплат (тарифів).

б) Ми домагаємося означеної плянування й заохочування до виробу й заживання канадських ("Мейд-ін-Канада") товарів.

Ми стоймо за всякою здоро-вою, поступовою, економічною зміною, що дасть більше покупної сили в руки споживача.

ЧИ ВІ ГОДИТЕСЯ З ЦІМ?

Голосуйте!

5 ДО 3, ЩО КЕННЕДІ ВИЙДЕ

Асекураційна Ко., Лайдз оф Лондон, принимає заклади 5 до 3, що О. А. Кеннеді, СК кандидат на східний Едмонтон в доповняючих виборах, що відбудуться в понеділок дня 21 березня, буде вибраний послом.

ОКОЛИЦЯ МИРОСЛАВНА ЩЕДРО ПОМОГЛА СВОІМИ ПЕРЕДПЛАТАМИ "СУСПІЛЬНОМУ КРЕДИТОВІ"

Кілька тижнів тому як п. А. Г. Глинка говорив у Мирославна з рамени часопису "Суспільний Кредит" і велике число слухачів щедро підтримали часопис своїми передплатами. В цій місцевості є велике число дійсно гарних і свідомих людей.

Австрія злучена з Німеччиною

"Аншлюс", це об'єднання німецької Австрії до Німеччини, якого так дуже боялися деякі держави, головно Чехословаччина, став доказаним фактом. 11 березня німецькі війська заняли Австрію. Сталося це так несподівано, що деякі "державні мужі" й не спамяталися, коли було по всьому. Розуміється, що сталося воно за тихою згодою навіть тих австрійських провідників, що назверх не показували своїх симпатій до націстів. Протести Англії і Франції не помогли нічого, бо німці сказали, що це приватна справа самих німців. Більшість населення Австрії вітала Гітлера, як свого спасителя.

КОНЯ КУЮТЬ...

Польща найшла її собі притоку до того, щоб зробити "аншлюс" з Литвою, тільки що "монархістові політики" не взяли під увагу того, що Литовці не навидять Поляків і готові боротися до загину за свою незалежність. Але справа наробила трохи шуму в Європі, Польща дістала кілька протестів і... спустила з тону. Все ж таки воєнна горячка в Європі підійшла кілька степенів вгору.

Суспільний Кредит The SOCIAL CREDIT

УКРАЇНСЬКИЙ ДВОТИЖНЕВИК
видався в Едмонтоні що другого четверга в інтересах Суспільного Кредиту й українського загалу в Алберті.

Видає: В-тво Суспільного Кредиту.

Редактор: А. Г. ГЛІНКА.

Передплата \$1.00 річно, 60ц. піврічна,
бцт. поодиноке число.

Адреса:
The Social Credit Publishers
10630 - 98 Street
Edmonton, Alberta

A semi-monthly Ukrainian paper published in Edmonton every second Thursday in the interests of Social Credit and in the interests of the Ukrainian people in the Province of Alberta.

Published by:

The Social Credit Publishers

Editor: A. H. HLYNKA.

Yearly Subscription \$1.00

Half-Yearly 60c.

Address all correspondence to:

The Social Credit Publishers

10630 - 98 Street

Edmonton, Alberta

ADVERTISING RATES FURNISHED
ON APPLICATION.

Редакція за оголошення не відповідає

ЧЕТВЕРГ, 17. БЕРЕЗНЯ, 1938.

РІК II. Ч. 2.

Найвищий канадський суд уніважлив албертійські закони

Віримо, що рішення "Супрім Корт оф Кенада" у справі трьох албертійських законів не було жадною несподіванкою для здороводумаючих людей. Албертійський загал повинен усвідомити собі факт, що ніколи в історії верхівня існуюча системи добровільно не уступила своїх прав новій системі. Стара система завсіди обороняє свою сторону до посліднього.

Ми не вважаємо відповідним квестіонувати наших канадських судів і не будемо входити в детайлі згаданого судового рішення. Однак, треба сказати, що шість суддів найвищого суду в Канаді, котрих головою є суддя Дафф, не подали жадних причин чому албертійські закони мали бути неконституційні. Бо не вистарчить сказати, що після Брітіш Норт Америка Акту, котрий був уложеній 71 рік тому й котрий не віповідає теперішньому часові, що вже й признають усі політичні проводи — три албертійські закони є неконституційні.

Закони, які уніважлив суд є: (1.) закон у справі контролі народного кредиту; (2.) закон уподаткування банків на \$2,400,- 000 річно; (3.) закон відносно преси, котрий вимагає, щоб правильно друкувати новини про діла уряду.

Відносно закону контролі кредиту каже журнал "Інструктор" із лютого: "Албертійською головною ціллю тепер є перевести контролю кредиту з рук приватних осіб і дати його під контролю уряду, дати албертійському урядові повну контролю кредиту, який припадає під його юрисдикцію. Не можливо є завести жадної іншої системи, кромі цієї, що тепер існує, поки цього не зробиться."

Прем'єр МакКензі Кінг сказав перед виборами в 1935 р., що "раз держава утратить контролю грошей і кредиту тоді не робить різниці хто укладатиме її закони... Поки контролі грошей і кредиту не відзискається для уряду, що є його святим обов'язком, то всяка балачка про суверенність парламенту й демократію є порожня і пуста... Щоб відзискати для держави те, що втратилося буде надальше першою ціллю ліберальних спроб."

Однак прем'єр МакКензі Кінг нетошо, не сповнив своєї обіцянки, але пішов так далеко, що подав на суд албертійський закон якраз у тій самій справі.

Албертійський СК уряд пробуючи відзискати цю контролю кредиту для народу не лише є на правильній дорозі, але він сповняє записану обіцянку всіх урядів — не дозволити, щоб

Анвін і Павел

Засуд Анвіна й Павела не приніс лібералам ні консерваторам сподіваних користей. Хотя преса старалася використати цю обставину як доказ нікчемності суспільно-кредитового руху, то загал населення приняв це як черговий визов ворогів Суспільного Кредиту, що не перебирають в способах. До того ж далися чути голоси і то зовсім не без пістави, що ці два передові суспільно-кредитовці впали жертвою політичної ненависті, що їхня провінна (як вона була) невелика. Ми не хочемо ставити під знак питання судове рішення в цій справі, але не можемо не добавувати того, що політичні партії, ворожі Суспільному Кредиту, хотіли в цей спосіб збити для себе політичний капітал. Інша річ, що це ім не тільки не вдалося, не принесло користі, але вийшло в некористь.

Добачують вони це добре, коли одні й другі підписують петицію, щоб Анвіна й Павела звільнити з тюрми.

Ходять непідтвержені слухи, що їх звільнять на другий тиждень.

Нові, добрі часи

Тяжке господарське положення примусило широкі верстви канадського, а між іншим і українського населення, шукати виходу, щоб поліпшити свою долю. Воно дало головний товчок до зміни старих, заскорузлих поглядів на світ та причинилося дуже багато до упадку прихильних настроїв серед населення до старих політичних програм і партій, що ті програми укладали й поширювали. В обличчі господарської руїни люди почали більше приглядатися до тих програм, більше думати, шукати доріг до поліпшення. Повстали нові суспільні рухи, а старі програми попідмальовувано на новіший лад, бо інакше ім грозило повне забуття.

Та не всі однаково приймали нові думки й нові погляди. Люди більш консервативної вдачі мало що змінилися у своїх поглядах, а деякі дальше вперто римаються "старого", бо сподіються, що вернуться ще "старі, добрі часи" й вони будуть мати в очах можновладців заслуги, як стара гвардія.

Здається чи не найбільше таких людей між українським суспільством у Канаді. Людей, що бояться нової думки, не старажаться пізнати новий світ, але йдуть наосліп за старим. Виїхавши "Тирольцями Сходу" зо старого краю, вони далі лишаються ними, змінивши тільки предмет своєї вірності. Їх думка не працює, примикають очі на те, що довкола них діється, текають на поворот "старих, добрих часів", але немає у них ні сили ні охоти до того, щоб створити "нові, добрі часи". Брак іх тої енергії, рухливості, що бачимо в інших наших співгорожан.

Помітно це також у більш поступових українців. Багато з Алберти українських груп Суспільного Кредиту, але не дуже багато чуємо про них. Вони також не всі рухливі. Це шкодить в першу чергу ім самим, бо не числяться з ними так, як треба. Бо чому ж з ними числиться, коли їх так як би не світі не було?

Що нам треба бути більш рухливими це річ ясна для коного з нас. Зокрема українські групи СК повинні бути прикладом для українського загалу під цим зглядом. Віримо, що вони мають досить сили й охоти до праці і при збільшенні рухливості (активності) зможуть створити дійсну тверду силу, з якою всі будуть примушенні числиться.

До цього потрібно в першу чергу устроїти конвенцію українських суспільно-кредитовців, на якій можна б порушити всі важливіші питання і йти вперто й послідовно до наміченої мети, "нових, добрих часів".

Конвенція Українських Суспільно-Кредитов- ців в Едмонтоні

Дво-тижневі коментування Д.М. Попеля, M.L.A.

В АЛБЕРТІЙСЬКОМУ ПАРЛАМЕНТИ

Беручи під увагу положення, в якому наші люди знаходяться під теперішньою фінансовою системою, що вгинається під великом тягаром податків, албертійський уряд почав уподатковувати тих, що повинні бути уподатковані (фінансові інституції), що має улекшити тягар на плечах загалу або принайменше дасть нашему загалові кращі послуги.

1. Робиться заходи, щоб скасувати податки від землі, а уподаткувати продукцію. Це приносить до провінціальної кази коло 4 мільйони доларів місто 7 мільйонів, що приходили разом із землі і власностей.

2. Минувшого року уряд перебрав на себе повну фінансову відповідальність сухіх, а цього року перебирає параліж. Це означає, що народ діставатиме більші користі й кращі послуги. А дальше уряд хоче завести державне лікування. Перебираючи видатки параліжу означає, що це коштуватиме уряд коло \$20,500 річно.

3. Ухвали введені в цілі заведення Кредитних Юній, щось подібного, що існує в Квебеку і Новій Шоції, де Кредитні Юній провадять більш успішний бізнес як самі банки без жадних утрат. Ці Кредитні Юній певне будуть відігравати велику роль у складі Суспільного Кредиту.

4. Податок $\frac{3}{4}$ цента наложено на акери землі мінералів; це є на землю, котра є в руках корпорацій, а не в руках уряду. Це буде відноситись до яких 17 мільйонів акрів землі в Алберти і має принести до провінціальної кази коло \$60,000. Сіпіар мав би платити коло \$30,000; Годсон Бей Ко. коло \$20,000, а всі решта платили б коло \$10,000.

Так скоро як ці ухвали переведено, згадані фірми зараз присилали свої презентації до уряду, як протест, але це їм

11. Податки, що відносяться до албертійського загалу не будуть підвищені; противно, їх знизиться так скоро як приде більше приходів із податків на ложених на фінансові інституції. Податок на банках буде по дводійний. Манітоба підвищила податок на банках на 40% цього року.

12. Справу піладдано з Оттавою щодо насіння для фармерів, що буде розподілено скоріше цього року як було зроблено минувшого. Уряди ручать суму \$1,900,000 як поміч муніципалам в "імпрівмент дистріктах"; минувшого року ця су-ма була \$1,600,000.

13. Полагодження довгів: (а) В містах, коли кредитовець схоже робить "форкложюр" мує зложити \$2,000 в суді. Якщо довгник втратив овій дім тоді він може вживати тих \$2,000 на новий.

(б) Фармери: Якщо фармер намолотить поверх 7 бушлів з акра, він тоді продасть одну четвертину всього свого збору й посилає цей прихід до "Дет Еджастмент Борд", котрий прише свого представника до кожного довгника. І якщо певні кредитовці знижать процент задоволяючо, або й на віть знижуть "принципал", все розуміється залежатиме від ро-ду довгу, тоді згаданий прихід із проданої четвертини буде по-ділений поміж кредитовців. Всі довгники, що бажають бути забезпечені цим бордом у згаданий спосіб повинні вдатись до "Дет Еджастмент", коли на це приде час.

Ця справа з довгами ще не покінчена зовсім, тому треба зачекати бо можливо ще поробиться які зміни.

В 1837 році державний довг в Алберти виносив \$20.00 від особи; в 1937 р. він підійшов на \$811. — Це вистарчає, щоб пояснити, що коли люди годні платити 20-доларову дивіденду фінансістам, то чому б не можливо платити 25-доларову дивіденду людям?!

14. В цьогорічному бюджеті включено \$1,002,000.00 на збудування гостинців "гайвейз".

15. \$100,000.00 є ухвалено для Суспільно-Кредитового Борду для помочі введення в

сповняє записіжну обіцянку всіх урядів — не дозволити, що хто надував права народу, кривдив народ, що тепер роблять фінансисти.

Щодо уподаткування банків то Алберта мала право уподатковувати їх на $\frac{3}{4}$ одного мільйона доларів (що банки платили дотепер), але неконституційно є їх уподатковувати на більшу суму, бо вони бідні потерпіли б. Коли б подібне право можна завести щодо податків, які накладається на людей то ще було б не згірше, але ніхто ніколи не сказав, що народ платить зависокі податки. Відносно цього акту то сказано, що він є тому неконституційний, бо після суду акт відносно самого введення системи Суспільного Кредиту є неконституційний, а по-даток на банк є частиною тої схеми Суспільного Кредиту, тому й оподатковувати банки є неконституційно.

Треба завважити, що акт, що відноситься до введення Суспільного Кредиту в життя не був перед судом і видавати рішення на підставі цього акту в опінії легальних авторитетів є мильним кроком.

Цікаве явище є також те, що вся реакційна преса не може натішитись "справедливим рішенням суду" і в тих самих опісах радіє, що вже буде кінець Суспільному Кредитові. — Що одне й друге має спільного — обдумайте для себе самі.

Сказано було колись, що на кожній розправі судиться дві стороні, а головно в політичних і державних справах, а це — суд судить народ відносно його домагання, але в той самий час самий суд ставить себе перед судом, що складається з народу.

Албертійський уряд не вдоволяється рішенням "Супрім Корт оф Кенада" і подає згаданих три акти перед наївищим судом у британській імперії, а це до "Приві Кавніл" у Лондоні. Коли в Лондоні Алберта не дісталася задоволяючого рішення то тоді певне уряд вдається до ще вищого суду, а це до ЛЮДИЙ — ДО ВАС! Албертійський уряд тоді певне вдається до Вас, до виборців, у формі виборів і тоді Ви будете рішати, що є конституційне, а що ні!

Розправа з цими актами відбудеться в Лондоні в місяці липні й вибори в Алберті можуть бути проголошенні таки на другий день — після нашої думки.

Р. Б. Беннет уступив із проводу консервативної партії

Вд. Р. Б. Беннет повинен в часті завдячувати свою непереривну політичну карієру проводира консервативної партії в Канаді нашому прем'єрові Ейбергартові. В загальних домініальніх виборах у 1935 році Суспільно Кредитові були настільки джентльменами, що не ставили свого кандидата в західному Келгарі проти п. Беннета. Такий крок Суспільно Кредитових проводирів міг означати лише одне, а це — що СК ставились до всяких справ критично й оцінювали услуги п. Беннета для Канади. Но для політичного поступу треба також і людий противників поглядів. То лише в українців, кажуть наші проводирі, "повинна бути лише одна (наша) організація."

Треба бути настільки розважними людьми, щоб признати, що Р. Б. Беннет зробив для Канади дуже багато доброго й за довгі роки його політичної активності він здобув собі місце між найвизначнішими канадцями.

Хто буде наслідником п. Беннета, як проводир консервативної партії в Канаді, трудно сказати, бо нелегко консерватам вибрати чоловіка з тими здібностями, які мав п. Беннет. Однак найможливіше є, що зо всіх кандидатів Р. Дж. Меніон або В. Д. Герідж, мають найбільші шанси.

На наш заклик в попередньому числі СК в цій справі відзвалися більш рухливі українські групи, але далеко не всі, що маємо в Алберті. Через те її інші причини прийшлося відложить конвенцію. Однак ми віримо, що вона відбудеться в недалекій будучності. Дякуємо всім тим групам, що заявили свою готовість вислати делегатів на конвенцію й закликаємо всіх інших, щоб сказали своє слово в цій справі. В межичасі йти-муть приготування до конвенції. Просимо всі групи мати що справу на увазі та зо своєї сторони докласти всіх зусиль, щоб конвенція випала дійсно якнайкраще. Про час конвенції повідомимо у черговім числі нашого часопису й обіжними листами.

ВИДАВНИЦТВО СК.

Ентоні Іден і Лорд Галіфакс

Ентоні Іден і Лорд Галіфакс

Недавно уступив із посту загорничого секретаря Великої Британії п. Ентоні Іден. Його резигнація представляє для нас цілком що іншого, як те, що писала преса взагалі.

Ентоні Іден дійсно був здібний дипломат і Лорд Галіфакс, в нашій опінії, ніколи йому не дорівняє — хоч би й з тої причини, що Лорд Галіфакс є звязаний і заинтересуваний у виробі воєнної амуніції. І певна річ, що він буде старатись помагати фабрикуванню амуніції, що не може йти впарі з інтересами Британії, як держави. А дальше — п. Іден говорить перфектно п'ятьма мовами, а це — англійською, німецькою, французькою, італійською і перською. Це є рідкість, головно в англійців, а на позиції загорничого секретаря конечно є знати більше мов.

Та головна точка є та, що тепер існує два фронти у політичному складі цілого світу, а це — націоналістичний (фашистівський) і соціялістичний. Іден цілій час хилився до соціалістичного табору, а обставини склалися так, що тепер британцям треба заняти більш нейтральне становище, тому рішено, щоб Іден уступив, а його позицію заняв інший чоловік. Цей інший чоловік може тепер навіть хилитись до фашистівського блоку і Британія може оправдати себе занимаючи інше становище. В інтересі Великої Британії є провадити нейтральну політику, щоб задержати своїх кольоній.

Ось так культурні народи, ради спільної справи, посвячують свої особисті чи партійні справи ради своєї держави. — А українці звичайно кажуть: "Як не буде такої держави як моя партія каже то нехай не буде ніякої." Трохи є різниці між англійськими політиками, а українськими!

Ведуть перед у передплатах на "СК"

Від проголошення виказу передплатників в останньому числі СК зайдли деякі зміни. Подаємо десять місцевостей, що мають найбільше число передплатників в часі, як друкуємо часопис:

1. Мондер	71	передплатників
2. Іннісфір	38	"
3. Мирнам	35	"
4. Чипмен	32	"
5. Смокі Лейк	29	"
6. Ендрю	25	"
7. Кагвін	23	"
8. Калмар	21	"
9. Голден		
Вегревіл	19	"
10. Бовелон		
Елдорена	18	"

Котра околиця дістанеться на перше місце на другий раз?

— додаток

— додаток

5. Вийшло на верх із дебатів, що Е. Л. Грій, теперішній провідник лібералів в Алберті, коли він був заступником міністра муніципальних справ у 1935, зробив компроміс із Сі-Пі-Аром наладнюючи заплату податку на давних землях, котрий тоді був у силі за \$15,000 а повинно було бути \$25,000. П-н Грій випав від послів за цей поступок через те, що він робив у користь корпорацій, а не народу, що принесло втрату для уряду коло \$10,000.

Тепер цей податок на неземліваних землях буде всілі. Наспіло багато протестів від різких корпорацій, щоб уряд не вводив його в життя, але й це нічого не помогло. Ліберали аргументували, що це причиниться до того, що ті землі заселиться. Уряд настоював на тім, що компанії не повинні мати посіlostі цієї землі безплатно, але повинні платити податок від неї так як платять фармері від своєї землі.

6. Пороблено заходи, щоб платити пенсію темним людям \$20.00 місячно. Це коштуватиме провінцію коло \$48,000 річно. Цю пенсію уряд пічне платити з початком квітня, 1938.

7. Ухвалено закон, щоб дати урядові право перебрати збіже вий "докедж" елевейторів на околицях і вжити його для живого скоту й рільництва.

8. Різні пекінг пленти числять людям по долару за рогату худобу; значиться, що фармер дістає долара менше від рогатої штуки худоби. Уряд перевів точку, що вимагає, щоб ця сума йшла до каси уряду, а не різням. Цей прихід також буде вжитий для поліпшення живого скоту.

9. За приватні довги затягнені перед 1. серпнем, 1936, ніхто не може позивати аж до 1. березня, 1939 року.

10. Всякі фірми, що держать право продавати маєток за довги, тепер будуть мусити покривати всякі кошти звязані з судами. Довжник, від тепер, дальше не буде відповідати за кошти, як це було попередньо.

11. Процент на албертійську довзі виноситиме \$3,230,000, що є 70,000 менше як минувшого року. Але сподіємось, що можливо й цього не заплатить ся, коли вилагодиться новий план на сплачення довгів. Якщо уряд хотів заплатити ввесь процент то тоді треба було б \$8,000,000 на це, що є половина приходу албертійського уряду. Суспільно Кредитовий уряд платить лише половину процента хоч суд призначав, що процента того знизити не вільно.

12. 10% добровільної знижки посольської платні й платні державних урядників відзискано для послів й урядників, що також зроблено у всіх інших провінціях включаючи Оттаву.

13. Учительський семінар (нормал скул) у Кемрозв зачиняється, що заощадити для провінції коло \$22,000 річно. В дійсності немає потреби держати три нормальні школи в провінції отворені. Рівно ж школи "гренти" будуть підвищені з \$1,528,192.50 на \$1,663,768.00, що виноситиме \$135,575.50 більше.

14. В минувших роках старші віком учителі діставали реліф і \$3,000.00 виасегновувалось на це. Тепер пропонується змінити цей план, щоб дати вчителям пенсію. Учителі будуть причинятись до збудування потрібного фонду.

15. Цілковито розглянеться наново всякі податки.

16. Для реліфу підвищено суму на \$100,000. Для лікарських услуг і шпиталів додано \$15,000.

17. Наложиться податок на всякі посіlostі (моргеджі) в руках моргеджових компаній. Це примусить кредитовця робити компроміс із довжником, якщо вони не схочуть платити податку коло 4 мільйони доларів. Моргеджові довги в Алберті виносять коло 203 мільйонів доларів.

18. Реліф коштуватиме в 1938 році коло \$4,000,000, це є (Докінчення на ст. 3-ї)

НАШІ ПОСЛИ ГОВОРЯТЬ

В своїй промові над бюджетом лямету". На передодні виборів, 14. жовтня, 1935, появився в пресі комунікат п. Кінга, в яко му він каже: "Сьогоднішні вибори показують, що населення поділяє погляд, який ліберальна партія мала цілий час, що безробіття є для Канади найбільш наглячим державним питанням." Від того часу минуло понад два роки і це "найбільш нагляче державне питання" до сьогодні не розвязане. Пропонується плян асекурації від безробіття, щоб обдирати бідних і давати бідним. Далі в тому самому кому нікоті було написано: "Вибори є потвердженням погляду лібералів, що кредит є публична справа, яка обходить не тільки банкірів, але має пряме відношення до кожного громадянина. Вона є засудом на приватну власність і контролю банків, а за відповідно уладженим державним банком, який буде вимінювати й контролювати видавання грошей відповідно до потреб населення. Не можна переочувати домагання, щоби уряд дістав назад у свої руки контролю над кредитом і видаванням грошей. З ходом виборчої кампанії питання про те, що населення має контролювати всі ділянки уряду через своїх представників у парламенті, а не хто інший, стало дуже ясним. Виборці недвомісно заявили, що відповідальний уряд, а не зорганізовані фінансисти чи міжнародні грошеві магнати, мають контролювати всі державні справи." Із цих гарних слів-обіцянок нічого дотепер не сповнилося та й не ма виглядів, щоб до других виборів що зроблено в цьому напрямку. Навпаки, домініальний уряд ставив і ставить колоди під ноги албертійському урядові, що почав переводити ці гарні слова п. Кінга в діло.

Про цю лігу писав один часопис, що в своїх радіо-промовах ці панове, щоб бути щирими та правдомовцями, повинні говорити: "Шановні громадяне! Відзвивається до вас \$5,000,000 перестраженного капіталу, вложеного в підприємства. Ейбергарта треба знищити! Суспільний кредит нісенітниця. Пішліть його там, де раки зимують, інакше ми пропадемо." Але панове з ліги так не говорять, як повинні. Вони зачинають свої промови канадським національним гімном і грають на патріотичних почуваннях на селення. Такі спасителі Канади йї населення що й куди!

Перед виборами я уявляв собі, що в парламентах засідають люди поважні й розважні, що неоднорічі можна буде від них навчитися. Та тепер бачу, що коли б послі-новики хотіли вчитися від послів-ветеранів, то це було б найбільшим нещастям для країни, бо ці старики показалися дуже маленькими людьми, що бавляться в політиці в парламенті і більше про-

них банків." З цього виходить, що банкири хочуть "рядити урядом" так, як моргеджові компанії "фармують фармерів". Товариство Американських Банкірів видало 1857 року обіжник до банків, в якому пише: "Ви повинні зробити все, що є у ваших силах, щоб підтримати такі часописи, головно фармерські й релігійні, що виступають проти видавання грошей урядом відмовляючи притім услугі помочі усім тим людям, що не хочуть цього робити. Коли відкличеться закон про державне видавання грошей, то люди будуть мати досить грошей, а це буде мати великий вплив на наші зиски як банкірів." В 1816 році коли Джейферсон почав боротьбу проти грошевих магнатів писав він до Джорджа Логана: "Як американський народ позволить банкам контролювати видавання грошей через обнижування й підвищування їх вартості, то банки й корпорації, що виростуть довкола нього, обдеруть його з усіх маєків і пустять його дітей з торбами на континенті, який їхні батьки здобули. Я сподіюся, що ми зможемо задушити в колисці цю грошеву аристократію, що вже хоче пробувати своїх сил з урядом та нехтувати закони нашої країни." Та американський народ програв цю боротьбу і сьогодні ми мусимо далі її продовжувати.

П. Новлс давав нам приклади, щоби доказати, що банки "не творять кредиту." У звіті лорда Мекмілена читаємо, що в 1933 році в Канаді було:

Виданих грошей (у банках і в обігу) \$141,000.000.

Всіх депозитів (грошей, що люди вложили до банків) \$2,260,000,000.

Звідки ж взялося \$2,119,000,000 як не з кредиту, створеною банками (кожна позичка в банку творить депозит). В 1931 році було в Зединених Державах:

Виданих грошей \$5,612,000,000. Всіх депозитів \$50,504,800,000. Звідки взялося \$44,892,800,000? Як би депозитори зажадали своїх депозитів всі нараз то кожний дістав би тільки десяту частину того, що вложив. Як же це п. Новлс пояснить? Ці приклади показують, що банки згрошили публичні багатства або створили кредит за порукою народних маєків та почисли людям проценти за той

ЛИШЕ 307 ОСІБ У КАНАДІ ДІСТАЮТЬ ПОВЕРХ \$50,000 РІЧНО

Департмент Державного Ревеню в Оттаві видав інформацію, в котрій сказано, що лише 307 канадських платили "інкомекс" від більшої суми як 50,000 річного приходу.

75 осіб одержують між 45,000—\$50,000 річно;

116 одержують між \$40,000—\$45,000 річно;

349 одержують між \$25,000—\$30,000;

1,254 одержують між \$15,000—\$20,000;

3,234 одержують між \$10,000—\$15,000.

Згадані інформації вказують, що найбільше є тих людей, що дістають понижче \$2,000 річно, із цих є 93,316.

І САСКАЧЕВАНЦІ ЗА СУСПІЛЬНИМ КРЕДИТОМ

(Лист до прем'єра В. Ейбергарта)

Восека, Саск.,
11. лютня, 1938.

ВШановний Пан Ейбергарте!

Мабуть Вам буде приємно до відатися, що \$15.00, які тут залучають, зложив одного дня гурток давніх лібералів і консерватив у маленькому селі Восека, щоби допомогти Вам покривати кошти радіо промов, які Ви даете що-четверга. Помілкаємо Вам ці гроші, щоби насамперед допомогти Вам і Вашим товаришам у боротьбі

проти немилосерного грошевого монополю лихварів (з роду тих самих, що їх Христос вигнав зо святыні), а далі як найсильніший протест наш, який ми можемо з такої віддалі зробити, проти поганої поведінки реакційних сил у цій країні, що створили в Алберті шайку під фальшивою назвою "Народня Ліга" з наміром знищити Ваш уряд. Вони ніколи не переконають загал населення, що за нього Ви боретеся, мов би то вони представляли собою народний рух, бо справа мається зовсім проти

наша околиця не лишається позаду від других околиць і взагалі від прогресивного руху. У нас зорганізовано при помочі доброго й широкого працівника п. Глинка гурток С.К. з 16 членами. Потім упісалося на нашім містечку, що 4 члени і тоді за

сіб правління, що заступить у цілому світі теперішню політичну систему, яка завжди обманює виборців. Як майор Доглес сказав недавно, ваше голосування сьогодні значить іти до "полу", щоби вирішити, чи мають вас розстріляти, чи в оливії зварити.

Продовжуйте ж боротьбу, ласкавий Пане! Ви не можете програти. Бо, як сказав одного разу Віктор Гюго: "Можна стримати хоби й мільйонову армію, але не можна здушити правдивої ідеї, коли вона на часі."

Ми в Саскачевані приглядаємося з додідного положення до подій в Алберті й завидуємо сестрі Алберті, що має перший уряд у світі, який колибудь ставався дати народові зразок дійсної демократичної системи, щебто коли люди домагалися того, що хотіли, а уряд ішов назустріч їхнім бажанням. В такій демократії, як Канада, парлямент існує на те, щоб воля народу була горою

Як уряд Мекензі Кінга та його дорадники є настільки глупі й короткозорі, що не дбають чи Ваш албертійський уряд зможе сповнити волю народу, то тим вони певніше й скоріше запечатають судьбу старого, умираючого ладу, який вони заступають, бо зроблять Суспільний Кредит питанням всекандійської ваги. Все населення Канади приготоване до нього й гризе вудила, щоби звільнитися від своїх нищителів.

Саскачеван стойте з Албертою в цій боротьбі. Я певний, що Ви можете числити на поміч цієї провінції, коли лише її буде потрібно та коли Ви кинете слово.

Дж. Г. Фостер.

ДОПИСИ

ІДЕМО ВПЕРЕД

Спрінг Крік, Алта.,
15. лютня, 1938.

Хочу написати про околицю Спрінг Крік і поінформувати весь албертійський загал, що й наша околиця не лишається позаду від других околиць і взагалі від прогресивного руху. У нас зорганізовано при помочі доброго й широкого працівника п. Глинка гурток С.К. з 16 членами. Потім упісалося на нашім містечку, що 4 члени і тоді за

літичні партії, то всі зібралися, що лише Суспільний Кредит є їх приятелем. П-н Глинка говорив теж в англійській мові тому, що на салі було досить англійської публіки. Як добрий бесідник він вивязався дуже добре. Від того дня наші горожане набрали "політичного" духа й тримаються.

На сім мітінгу присутні ухвалили три резолюції, що були уложені при помочі п. Глинки. Їх вислано до прем'єра Ейбергарта, до "Едмонтон Джорнал" та до Оттави в справі Енвіна й Павела.

Хотя мороз тиснув, то однак люди прийшли на мітинг і не жалують, що прийшли, бо скріпилися в політичних поглядах і думаю, що не скоро забудуть. Було би добре, коли б до нас і в наші околиці ще більше таких бесідників приходило. Бажано, щоб п. Глинка ще деколи загостив до нас, та взяв з собою нашого представника і міністра п. Фалов. По таких відвідинах то зневістю люди не хиталися б у своїх політичних поглядах.

П. Кольматицький.

ПОМАГАЮТЬ ЧАСОПИСОВІ

Клібррук, Алберта,
15. березня, 1938.

Ця місцевість мало кому відома, а головно читачам С.К., хотяй у нас також є група С.К. вже другий рік. До групи належать майже самі українці, але на жаль читачів С.К. небагато, хотяй всі відносяться до нього прихильно. Ми повинні помагати нашему часописові С.К., бо це є наш український часопис, що вчить нас, як боротися за краще життя трудящого народу в Канаді. Ми повинні тішитися тим, що можемо при помочі нашого часопису краще порозумітися, обєднатися й стати лавою в обороні С.К. перед противниками, що бажають його знищити. Подбаймо ж про наш часопис устроюючи забави й збірки на пресовий фонд! Наша група робить початок у цьому напрямку. Устроївши представлення виділ рішив вислати \$2.00 на пресовий фонд С.К. і визиває всі інші українські групи й товариства зробити це саме. Пам'ятаймо, що дбаючи про С.К., дбаємо про себе!

Іван Ілюк.

ку в парламенті. Більше про-
нішо не дбають.

Всі памятають ще зовсім до-
бре, як прем'єр Мекензі Кінг
обіцював перед виборами 1935
року завести публичну контро-
лю над грішми й кредитом та
осуджував приватну контролю
в руках фінансістів. Тоді він
сказав, доки контроля фінансів
не буде в руках населення то
доти є "зайвим і безпотребним"
говорити про суверенність пар-

цього питання. Вони, як вид-
но, дуже люблять таку пісень-
ку: "Ідемо до роботи,
Щоб купити хліба
І набрати сили
До свіжої роботи".

Ця філософія була б не та-
ка зла, коли б була та робота.
Але роботи немає і вона зво-
диться до того, що:

"Не йдемо до роботи
І хліба не купуємо.
Бо нащо ж на м сили?
Облогом стоять наші лани,
А ми латаємо штані".

А незадовго може нам і шта-
нів не стати.

До того воно йде. Із вибор-
чих обіцянок п. Кінга сповнила
ся тільки одна: засновано Банк
Канади. Але й це не вийшло
на користь населення. Доміні-
яльний уряд не створив відпо-
відної суми грошей, щоб осну-
вати цей банк, але видрукував
бонди й продав їх існуючим
банкам. Збільшився державний
довг Канади, а до того населен-
ня заплатить банкам грубі про-
центи від позичених грошей. І
всі задоволені: банкири будуть
мати проценти, а люди Банк
Канади і податки, щоб ті про-
центи заплатити!

25. "Інком" податок (від
приходу) піднесено на корпо-
раціях. Також ті особи, що при-
ходять до Алберти на короткий
час, а заробляють поверх \$60.00
місячно, відтак лишають про-
вінцію, будуть також платити
податок від приходу. Коли корпо-
рація має поверх \$20,000 річ-
ного приходу то вона буде му-
сіти платити 10% податок міс-
то 5% на чистому зарібку. Но-
вий податок йде від 1% на
перші тисячі приходу до 19%
на \$19,000 приходу.

Інші податки, які вже були
зроблені, за який люди самі по-
ручилися.

Хочу навести один приклад, який характеризує наш теперішній суспільний лад. Цей лад так дуже подобається нашим ша-
новним противникам, що вони бажали б затримати його наві-
ки вічні. В 1935 році мій сусід продав корову, що важила 950
фунтів. Дістав він титулом зав-
датку тільки \$5.00. Корова цим так дуже зажурилася, що по
дорозі до Едмонтону стратила 20 фунтів на вазі. Але це було ще не найгірше. Коли продано
корову то фармерові прийшлось
платити \$4.57. Він дістав такий рахунок:

Продажна ціна корови \$4.15
Перевіз до Едмонтону 3.72

Остає до вирівнання . \$.43
Завдаток 5.00

Остає до вирівнання . \$.457
Не все гаразд у нас і з держ-
авною допомогою (реліфом)
для безробітних. Тоді, коли ви-
рачується гроші на менш ко-
нечні або й не зовсім потрібні
річи, то на цю ціль грошей не-
ма. Алберта найбільш покрив-
дженя під тим зглядом.

Попередній уряд обіцяв побу-
дувати дороги в північно-схід-
ній частині провінції і навіть
інженери її виміряли. Але бага-
то далі поза це, справа не піш-
ла. Почали будувати перед ви-
борами, щоб зробити добре
враження на людей, що осьто
"юефей" і про вас дбає. Добре
дороги тут конечні і я домага-
юся, щоб на цю справу зверне-
но більшу увагу, як таку, що не
терпить проволоки. На цю ціль
треба ухвалити принайменше
пів мільйона доларів, щоб зроби-
ти поступ у тому напрямку.

Домагаюся також \$10,000 на
направу доріг у незорганізован-
их муніципальних (імпрув-
мент) дистріктах ч. 606 і 607.
У цих околицях майже немає
дистріктових доріг, через що
населення терпить.

**ПОМОЖТЬ ПРИЄДНАТИ ХОЧ
ОДНОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА
ДЛЯ "СУСПІЛЬНОГО КРЕДИ-
ТУ" — ЦЕ ПОДВОЇТЬ ЧИСЛО
НАШИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ.**

бо дійсних "банкирських" попи-
хачів", що називають себе "На-
родною Лігою". Приперті до
стіни вони ведуть безуспішну,
хоч розлучливу боротьбу, щоби
насилля великих фінансістів, я-
ке майже зруйнувало не тільки
Алберту, але кожну іншу про-
вінцію в домінії, далі продовжу-
валося. Ви привели до того,
що їх може кожної хвилі шляк
трафіти, і вони це дуже добре
знають.

Дай Вам, Боже, більше сили
в боротьбі за економічну свобо-
ду. Ви доконали чудес, коли
виягнули на денні світло
банкірів в цілій їхній наготі та
доказали світові, що вони є в
коншахтах з урядом Кінга й
разом працюють проти народу.

Ми маємо надію, що албер-
тійці твердо стоятимуть при
своєму урядові, бо знають і
мусять знати, що жадну полі-
тичну або економічну програму
дійсної реформи, — Суспільно-
го Кредиту чи якої іншої, — не
можна перевести в життя доки
не відбереться від банків кон-
тролі над народнім кредитом та
віддасться її назад народові, я-
кому вона поправді належить-
ся, щоби уряд міг ужити її для
зрівноваження продукції й по-
купної сили провінції та випла-
тити обіцяні дивіденди. Коли це
станеться, то ніхто, що має по-
няття про основи Суспільного
Кредиту й знає дещо про при-
родні багатства й продуктив-
ність Алберти, не буде сумніва-
тися її на хвилину, що 25-до-
лярову місячну дивіденду мож-
на не тільки зовсім певно ви-
платити, але й подвоїти, коли
населення буде приготоване до
цього, цебто коли населення
буде приготоване відповідно у-
живати своїх дивідендів. Споді-
ємося, що Ваше населення не пе-
реочить цієї важливої точки
навіть коли банкирські послу-
гачі, з яких складається так
звана "Народна Ліга" роблять
такий великий галас та замі-
шання. Думаемо, що воно за-
добре розуміє положення, щоби
можна його звести на манівці.

Так довго, як Ви будете да-
лі продовжувати свій дотепе-
рішній напрямок та з одної
сторони домагатися успіхів, а
з другої працювати над їх о-
сягненням, Ви маєте новий спо-

мітінгу ще 4 члени і тепер на-
ша група начисляє 20 членів.
Сподімося, що наша група в
короткі часі ще збільшиться,
хоч є люді, що пробують нам
киринити. Тут є кілька "юфе-
ників", що пробують нам пере-
шкаджати й раді б розбити на-
шу групу. Але, видно, ці панове
не думають своїм власним ро-
зумом, бо як би вони думали
своїм власним розумом, то три-
малися б враз із поступовими
людьми й узагалі з прогресив-
ним рухом. Завоювали вони На-
родний Дім під свою руку й аби
хочи приїхав з бесідників, як їм
не до вподоби, то Народного
Дому не дістане. Не бачуть во-
ни, що сьогоднішній світ іде
вперед, а враз зі світом посту-
пає й наша партія С.К., на чолі
з прем'єром Ейбергартом. Пар-
тія С.К. багато вже зробила в
Алберті доброго й корисного
для фармерів так і для робітни-
ків.* От хочби взяти мораторію
в Алберті. Колись із за правлін-
ня Ю.Ф.А., ще фармері не скін-
чили молотити, а колектори вже
ввихаються, а минулі осе-
ні цього не було. А щодо ро-
бітників, то також уряд стара-
ється, щоби робітник мав від-
повідну платню за свою роботу.
Але цього декотрий фармер не
бачить. Нам треба старатися
таких людей переконувати.

Сходиться на мітінги й обго-
ворювати економічні питання,
устроювати освітні вечірки та
устроювати на них спільне чи-
тання, дискусії, тощо. З таких
вечірків ми багато скористає-
мо й не будемо думати чужим
розумом, але своїм власним.
Тоді й життя наше покращає.
Дописувач.

ІННІСФРІ ОЖИВАЕ

22. лютня, 1938.

До нас приїхав дорогий гість
п. Глинка, що своєю присутніс-
тю й промовою оживив на Інніс-
фрі людей, які були на його мі-
тінгу. В нас суспільний кредит
спав до сього часу; ніхто нічо-
го не думав. Але, коли приїхав
п. Глинка й пояснив зібраним

програму й напрямок Суспіль-
ного Кредиту й других політи-
чих партій, та що робить Су-
спільний Кредит для бідного на-
селення, а що роблять інші по-

видавництво СК сердечно дя-
кує дописувачеві й виділові
групи: Л. Гонському (голові) і
Д. Гуменюкові (секреареві) та
усьому членству за прихильне
відношення до нашого часопи-
су і сподіється, що вони будуть
далі старатися допомагати й
поширювати його..

MYRIAN POPIL

агент для Ірвінга Клайна
ЮВЕЛЕРА

зарегістрованого окуліста
Направляємо по низьких ці-
нах.

"Ваш кредит є добрий в нас"
MYRIAN POPIL
10564 - 98th Street
Edmonton -- Alberta

Др. Іван Лесик

дентист

403 - 4 Moser-Ryder Building,
101 Street
Edmonton -- Alberta

— Телефони —
Офісу 27442 — Рез. 82502

Др. Йосиф Мегас

Оператор, Лікар, Акушер

і лічить венеричні недуги.
ЕКС-РЕЙ МАШИНИ.

10164a - 101 ST., EDMONTON
Suite 201 Kitchen Blk. Phone 24645

—ТЕЛЄФОНИ—

Офісу 21313 Рез. 32514

S. A. G. BARNES

загальний агент від
Асекурації — від огню, іа
життя, на випадки й каліц-
тва, слабість й авта.

Продає бонди — дає поради
в фінансових справах і т. і.
Офіс: 501-2-3 Agency Bldg.
10057 Jasper Avenue
EDMONTON -- ALBERTA

НА ПРЕСФОНД СК**Мирославна.**

Збирач Тарас Давидюк — по 25 цт.: Василь Сень, Николай Тринчук; по 10 цт.: Олекса Тримбіцький, Олекса Гарасим, Дмитро Гнидик, Тарас Давидюк, Павло Дуляба, Дмитро Мельник, Петро Саїк, Петро Тарапацький, Йосип Щуберт. Разом \$1.40.

Збирач Михайло Кіц — по 25 цт.: Іван Гарасим, Микола Гасай, Михайло Гасай, Петро Глушак, Михайло Кіц, Дмитро Соловій, Михайло Томин; по 10 цт.: Михайло Глушак; по 5 цт.: Михайло Гіжовський; разом \$1.90.

Збирач Г. Л. Пшик — по 50 цт.: Олекса Корба; по 25 цт.: Іван Гарасим, Юрко Глушак, Павло Корба, Андрій Тарапацький, Михайло Пилип, Юрко Франко; по 10 цт.: Г. Гіжовський, Н. Н.; разом \$2.20.

Бучач.

Збирач Петро Лазовський — по 25 цт.: Іван Лазовський, Григорій Стап, Іван Тарапацький; по 10 цт.: Максим Палійчук, Іван Осінчук, Іван Скольський; разом \$1.05.

Збирач Григорій Уніят — по 30 цт.: Михайло Уніят; по 25 цт.: Юськів; по 10 цт.: В. Гладун, Степан Лазовський, Йосип Лукасевич, Петро Мельничук, І. Недзельський, Михайло Сидора, Василь Страп, Дік Уніят, Петро Юцишин; по 5 цт.: І. Мельничук; разом \$1.50.

Плейн Лейк.

По 25 цт.: Іван Андріющук, Іван Журавель, Петро Карайм, Іван Матвій, Василь Матвій, Іван Насадик, Іван Сірман, Іван Цвігун; по 20 цт.: Тома Журавель; по 10 цт.: Микола Бабич, Іван Гайдук, п-ні Анна Скоропадик; разом \$2.50.

Клірбрук.

Група Суспільного Кредиту \$2.00.

Торсбі.

По 50 цт.: І. Попик; по 25 цт.: Т. Адамець, М. Бабяк, В. Блаженко, І. Калита, М. Кузьо, С. Ліка, Н. Марущак, М. Мачіка, Д. Попик, М. Радавець, А. Рябий, Ф. Сенечко, В. Яськів; по 20 цт.: Я. Мадюк, Т. Онищук; разом \$4.15.

Поділля.

Імена всіх жертвовавців, що зложуть суму 50 цт. і більше, будуть проголошенні на радіо в часі промов, всі інші імена жертвовавців помістимо у виказі "Радіо-фонд" в нашому часописі. Досі на цю ціль зложили:

По \$1.00: Петро Гарасим; по 50 цт.: Іван Гарасим, Михайло Томин; по 25 цт.: Михайло Палійчук; разом \$2.25.

Всім цим свідомим ініціаторам — жертвовавцям складаємо цирику подяку.

Хто далі?**ОСЬ ДОБРОБУТ У САСКАЧЕВАНІ**

Нам в Алберти найбільше докучають ліберали. Вони ведуть завзяту пропаганду проти нашого одинокого Суспільно-Кредитового Уряду на світі. Обіцяють нам, що коли б ми позбулися нашого уряду то в нас запанував би "небуваний добрі бут". Та забивають вони, що це з Албертою вони мають до діла. Тут загал порішив вже раз на все, що йому не подорожі зо старими реакційними партіями, котрі є відповідальні за його економічне положення. Та одне — не годен загал прости собі за те, що так довго давав по собі їздити! Бо ж справді що це за спілка між реакційними партіями, а народом. Народ цілком без них може обйтися, але вони без народу то ні. Албертіці бачать куди завели ліберали й консервативи Саскачеван, Манітобу й інші провінції.

Наступно подаємо новинку як то люди тікають від ліберального добробуту в Саскачевані. Ця новинка з'явилася таки в ліберальному часописові Едмонтон Бuletен, 31 грудня, 1937:

"Чоловік і його дружина йдуть 350 миль пішком до кращої землі."

"Гай Ривер, 31 грудня. — Далеко є з Вейберн, Саскачевану, до Гай Ривер в Алберті — більше як 350 миль — але Г. Мартин і його дружина перейшли більшість дороги пішки, щоб знайти врожайну землю, геть від посушливих просторів Саскачевану.

"Вони спакували всі свої здобути на плечі й пустились на захід, будучи свідомі гіркої

"Дочка народилась у п-ні Мартин у Гай Ривер шпиталі в короткому часі по їхнім прибуттю до цієї нової місцевості."

Отак пише Булетен.

Після нашого погляду, коли народ побудував залізниці він бодай у такому кайньюму випадкові повинен дістати білет, бо пойди і так йдуть напів порожні. Але, бачите, ліберальний уряд не хотів навіть і тільки заради, і ліберали ще мають відвагу претендувати, що добро народу їм лежить на серці. З цього бачимо, що ті реакційні уряди серця не мають, а за такий поступок і таку недбалість відносно своїх горожан треба б кинути їх в тюрму. Ми вважаємо, що в цьо-

му випадку згаданий уряд допустився кримінального злочину!

ТУРИСТСЬКА ТОРГОВЛЯ ТУТ ЗБІЛЬШАЄТЬСЯ

В неділю, дня 21 листопада Вд. Е. С. Меннінг, провінціальний секретар, сказав, що туристська торгівля в Алберті збільшилася в рр. 1935-37 на 53 процент. Під цим оглядом Алберта веде цілу домінію. Брітіш Колумбія збільшила свою туристську торгівлю на 52 процент; Онтаріо 48 процент; Надморські провінції 40 процент; Квебек 37 процент; Манітоба 29 процент, а Саскачеван 19 процент.

Ми не маємо до діла з видаванням грошей чи банкнот і не кажемо банкам, як вони повинні провадити свій бізнес. Ми наявіть не інкорпоруємо банків. Основою цілого закону є накинуті банкам правила згрошевлювання, яке банки тепер роблять на основі кредиту провінції Алберти, і яке, я тверджу, роблять неправно й неконституційно.

Все, що ми під цей час хочемо цим законом зробити є направити лиху й допильнувати, щоб контроля в цій справі найшлася в певних руках, цебто в руках представників населення цієї провінції замість представників банкових підприємств.

Нехай банки докажуть, що після Банкового Акту вони мають право, на яке вони опираються, іменно право згрошевлювати кредит цієї провінції. У Банковому Акті нема нічого, що давало б ім таке право. Я піду далі: припускаючи, що в Банковому Акті щось у цьому роді, я тверджу, що домініяльне правительство не мало права того там поставити, бо воно не може дати банкам такого права.

Тепер ми приходимо до точки питання: Як домініяльне правительство не має права видавати закону в цій справі то хтось інший мусить мати це право. Як домініяльне правительство не має цього права, а я стою при своєму, що воно не є управнене давати банкам право згрошевлювати кредит провінції, то виходить, що провінція має то право. Це була думка Лорда Ловнборна, що в справі "Онтаріо проти Канади" (1912-A.C.-571) сказав такі слова: "Коли б яку ділянку внутрішньої самоуправи Канади пропущено (не включено), це було б підкопуванням цілої схеми й цілей Аку (цебто Акту Бритійської Північної Америки)."

Хочу також звернути увагу послів, пане президенте, на вирок б. п. судді Бека в албертійській справі відносно "Акту про відзискання дрібних довгів (1917-3-W.W.-698)". Його вирок був поданий в скороченні в замітці до справи в таких словах:

"З того, що 96 уступ Акту Бритійської Північної Америки приписує право назначувати судів вищих, окружних і повітових судів Заступникові Короля (Говернор Дженерал), треба заключати, що право назначувати судів інших судів, це є судів нижчих від вищезгаданих, прислугує провінціальним властям".

Примінивши таке саме розумування до законопроекту, що є перед нами, і взявши під увагу вичислені в Акті Бритійської Північної Америки права домініяльного правительства відносно банків, банкнот і грошей в обігу, виглядало б, що справа провінціального кредиту, не будучи вичисленою в Акті, входить в законодавчий обсяг провінції.

Видавання дозволів домініяльним компаніям

Шановний пан посол з округи Едмонтон, п. О'Коннор, навів широкозвісну справу "Джан Дір Плав" як остаточний доказ, що це законодавство є поза компетенцією провінції. Шановний посол сказав, що з висліду цієї справи виходить мовби то жадна провінція не мала права давати дозволів домініяльній компанії.

Пан посол забуває, що були другі справи, з яких виходило, що провінція може видавати дозволів домініяльним компаніям. Хочу навести тільки один приклад.

Через довший час домініяльне правительство старалося дістати в свої руки законодавчу юрисдикцію щодо асекурації. Спершу воно пробувало взятися за справу примінивши одну з точок, вичислених в 91 уступі Акту Бритійської Північної Америки, про промисел і торговлю. Це законодавство визнано поза компетенцією домініяльного правительства в головній асекураційній справі, славнозвісній "Справі Парсона".

Потім домініяльне правительство пробувало знову вернутися до справи примінивши до асекурації право видавати дозволів домініяльним компаніям. Знову суди заявили, що це законодавство було поза його компетенцією ("Справа Асекурації", 10-W.W.-405). В цім останнім випадку домініяльний закон забороняв асекураційним компаніям провадити інші підприємства без дозволу міністерства скарбу. В 70 уступі цей закон предвиджував кару для особи, що занималася б таким бізнесом без дозволу міністра. Суди стали на тому, що тільки провінції Третя справа відносилася до

Resolutions Passed at S. C. Mass Meeting

Innisfree, Alberta, February 14th, 1938.

The Honorable
W. L. MCKENZIE KING,
Parliament Buildings,
Ottawa, Ont.

HONORABLE SIR,

A mass meeting held in the Innisfree I.O.O.F. Hall on the 14th day of February, 1938, addressed by Mr. A. H. Hlynka of Edmonton, unanimously passed the following resolutions:

1. That in the opinion of this mass gathering Messrs. Unwin and Powell were unjustly sentenced to three and six months hard labor in Fort Saskatchewan.

Whereas in our opinion Unwin and Powell were charged more for political reasons than criminal offence, and

Whereas the refusal of the Federal Government to remit sentences imposed will have a negative effect upon the peace of the people of this Province as a whole,

Therefore we demand that they be immediately released.

JOHN BOHAYCHUK, Chairman
PETER HARASYM, Secretary.

The Honorable Premier William Aberhart,
Parliament Buildings,
Edmonton, Alberta.

HONORABLE SIR,

A mass meeting held in the Innisfree I.O.O.F. Hall on the 14th day of February, 1938, addressed by Mr. A. H. Hlynka of Edmonton, unanimously passed the following resolutions:

Whereas in the opinion of this gathering the duties discharged by His Honor the Lieutenant Governor of this Province proved to be too costly to the people of Alberta, and

Whereas the financial support given for the upkeep of this Institution may be used for purposes more beneficial to the people of this Province,

Therefore be it resolved that the Provincial Government take immediate steps to do away with the Institution in question.

Whereas the debt situation in this Province has not been satisfactorily solved to the present day to give ample safeguard to a greater number of people who are suffering due to this unsolved problem, and

Подоля.

Народній Дім — \$2.05.

Завалля.

Г. Гідан — збірка \$1.35.

Ендрю.

На мітингу гр. Глинки, 14 березня, 1938, зложили по \$1.00: Лев Витвицький, Ілля Павлюк (Павел); по 50 цт.: Василь Гнатюк, Джордж Сороцький, Адам Шваб; по 25 цт.: В. Вакарук, Степан Винничук, Микола Й (нечитке імя), Тома Галіцький, Іван Гідан, Михайло Жуковський, Олекса Козакевич, В. А. Ластівка, Олекса Мелінка, Д. В. Никифорук, Степан Нога, Дан. Павлюк, Іван М. Романюк, Тома Трофаненко, Н. Федун, В. В. Фрунчак; по 10 цт.: Іван Івоняк, П. Королюк; разом \$7.70.

Всім жертвам видавництва СК складає щиру подяку.

РАДІО ФОНД

На бажання й за старанням деяких громадян започатковуємо радіо-фонд, щоби дати українському загалові в Канаді можливість почути радіо-промови про Суспільний Кредит в українській мові. Справа вимагає деякого вкладу грошей, які повинні зложить ті громадяне, що бажають таких радіо-програм.

ЧИ В ВАШІЙ ОКОЛИЦІ ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ БУДЬ ЯКЕ ПІДПРИЄМСТВО НА ПОМІЧ ЦЬОМУ ОДИНОКОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬНО КРЕДИТОВОМУ ЧАСОПИСУ В КАНАДІ?

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА ЧАСОПИС "СУСПІЛЬНИЙ КРЕДИТ", ЩОБ ВІН СТАЛО Й ТОЧНО МІГ ВИХОДИТИ. ПЕРЕДПЛАТА КОШТУЄ ЛІШЕ \$1.00 НА РІК.

NATIONAL SALES SERVICE

Clothes made to Your measure — to look decent
(Ask for spring and summer samples)

FULLER BRUSHES — TO BE CLEAN
All kinds of insurance — your life.

WE REPRESENT BRITISH KNIT

We sell top coats, rain coats, suits, tailored suits, caps, hats, knitted socks, hosiery, neckties, shoes, pyjamas . . .

JOHN J. DWERNICHUK
Box 3, Andrew, Alberta

WILLIAM TOMASKY
Also: Edmonton

— L. D. SNAYCHUK —

Artist, Painter, Decorator, Sign Writer

ПЕРЕБІРАЮ ЗАГАЛЬНУ МАЛЯРСЬКУ РОБОТУ

— «МОЯ СПЕЦІАЛЬНІСТЬ» —

ТЕАТРАЛЬНІ СЦЕНЕРІЇ, ДЕКОРАЦІЯ ЦЕРКОВ, ДОМІВ
І ТЕАТРІВ.

МАЛЮВАННЯ ІКОНОСТАСІВ І ЦЕРКОВНИХ ОБРАЗІВ.

СОЛІДНА ПРАЦЯ

106 Rudyk Block

УМІРКОВАНА ЦІНА

Edmonton, Alberta

this unsolved problem, and

Whereas in our opinion the most vital issue of the Provincial Government is to deal with the question more adequately before any progress could be made along other lines toward goal of security,

Therefore we urge our Provincial Government to do everything in its power to introduce such a legislation that would protect those who have suffered on account of debt burden through no fault of their own until such time as will permit them to dispose of their debts.

JOHN BOHAYCHUK, Chairman
PETER HARASYM, Secretary.

ЛЮДСЬКЕ ПРАВО МУСИТЬ ПОСТУПИТИ ПЕРЕД БОЖИМ ПРАВОМ

(Докінчення з попереднього числа)

З попереднього сказаного зовсім ясно, що Королівська Рада готова брати під увагу в своїх рішеннях інші речі, як право. Коли так, то де ж є адвокат, що може зовсім певно сказати, яке рішення видасть Королівська Рада, коли ці закони хтось запропонує?

Далі, Королівська Рада нераз заявляла, що кожну справу треба розбирати саму в собі. Цю засаду Королівська Рада примила до багатьох справ і дала огляд положення в голосній "Справі Комбайнів" (47-T.L.R.-250), коли то взято під увагу рішення в попередніх справах:

"Найрозумніше буде", сказала Королівська Рада, "вирішувати кожну справу, яка вирине, як найкраще в межах можливості, не вхочи дальше в толкування закону, як потрібно для вирішення питання, про яке йде діло". (Справа Парсона). Це повторено в 1914 р.: "Будова уступів 91 й 92 та ступінь, до якого значення ужитих слів себе покривають і вяжуться, є така, що було б немудро, на думку членів (Королівської Ради), при цій чи при якій іншій нагоді пробувати подати вичерпуючі дефініції (означення) значень і обсягу цих слів. Такі означення у випадку мови, якої ужито в обставинах, при яких складалася конституція, над якою застановляється, мусили б зовсім певно бути не на місці." (Справа Джан Дір Плав).

Правосильність ухвалених законів

Отже тепер, маючи на увазі вищенаведені засади, застановимся, чи ці закони можуть бути правосильні та які є вигляди для них перед Королівською Радою.

Все, що ці закони, пане президенте, мають на цілі зробити, є подати правила згрошевлення кредиту провінції Алберти, що під цей час виконують банки. Ми не хочемо, щоб хтось тратив свої гроші, як рівно ж не хочемо перешкоджати банковим службовцям.

Все, про що намходить, є в який спосіб будуть банки згрошевлювати кредит населення цієї провінції. Отже, котрий адвокат може зовсім певно твердити, що провінція не має права цього робити?

Після уступу 91 домініальне правительство має право ухвалювати закони відносно інкорпорації банків та видавання банкнотів (паперових грошей). Домінія також має право визначувати кількість грошей в обігу. У цьому законі нема нічого, щоб противилося праву домінії. Все, що ми хочемо зробити цим законом, це управильнити потрібне згрошевлення кредиту провінції. Видаючи закони після вищенаведених прав домінія дала банкам право видавати банкноти за порукою їх запасів золота, але не дала права видавати кредит за порукою кредитів різних провінцій.

дозволу міністра. Суди стали на тому, що тільки провінції могли ухвалювати такі закони. Третя справа відносилася до "Асекураційних Угод" (1926-2-D.L.R.). Провінція Онтеріо видала закон, що примінювався до рішення Королівської Ради відносно "Асекураційних компаній". Цей онтерійський закон давав право провінції видавати дозволи всім асекураційним компаніям, домініальним, провінціональним і заграниця, та вимагати від них, щоби вони включили деякі точки цього закону до асекураційних угод. Цей закон призначено правосильним і з того часу, як виглядає, остаточно вирішено, що провінції мають право видавати дозволи домініальним компаніям для цілей, які входять в обсяг їхньої юрисдикції.

ПОСТУПОК ЛЕФТЕНЕНТ-ГОВЕРНОРА

Політична атмосфера в Алберті змінилась з майже динамічною скорістю. Здергання лефтенент-гouvernorом трьох актів переведених на спеціальній сесії не має рівного собі приміру. Це означає одне — що народ поступенно втрачає право переводити ухвали в життя.

Хоч ми вже й хотіли б згодитись із фактом, що лефтенент-гouvernor має право, як представант короля після конституції, не потвердити певних актів ухвалених парламентом, але навіть у парламенті у Великій Британії треба вертатися до далекої минувшини, щоб знайти щось подібного, де король уживав би свого розказу, хібащо за порадою своїх міністрів.

Справа в Алберті є ясна: Чи люди цієї провінції мають контролювати свій власний кредит із посередництвом уряду, або, чи має кредит народу дальше остатись під контролем банків?

Становище, яке зайняв Вд. Лефтенент-Говернор щодо здергання трьох албертійських законів, аж доки їх не зважить домініальний уряд є природне. Саме собою, це не є жадним питанням, чи згадані акти є правильні, або неправильні, але чи має право який урядник запрошувати домініальний уряд, щоб він утручувався у справі провінціонального уряду, котрий має таку велику більшість, як має теперішній албертійський уряд?! Коли б домініальний уряд був утрутів себе зараз по тім, як згадані акти були втягнені в Statute Books, то це була б цілком інша справа.

Але — коли Лефтенент-Говернор відмовився брати поради від прем'єра, голови уряду, котрий то має таку велику більшість у парламенті й котрий має за собою довір'я виборців, то така ситуація є неприродня.

До цього хіба треба додати, що ніколи попередньо не було такої потреби, задержувати свої ряди сильними, для боротьби, яка провадиться тепер й яку мусить виграти не уряд, але люде!

А. ДЖ. АЛНАТ.

Посилайте свої великові замовлення
на ковбаси, сальцесони, болони, різні
шинки і т. і — таки сьогодні.

HOME MEAT MARKET

10342 - 101 Street, Edmonton, Alberta

Phone 26365